

bede alle om uden Partiforskel eller anden Forskellighed at bidrage til Gennemførelse af denne Reform. Det er i Virkeligheden en umulig Stilling, vi, der sidder her paa den venstre Side af Salen, indtager: vi skal tale med Ryggen mod Pressen og for en stor Del ogsaa med Ryggen mod Publikum.

De Argumenter, det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) fremførte, forekom mig ganske besynderlige. Overhovedet, denne sunde Konservatisme, som det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for, og denne dybe Pessimisme, som jeg synes klang gennem den hele Tale, synes mig meget forunderlige. Det ærede Medlem brugte det Argument, at naar et Flertal her i Salen havde ført en uvederhæftig Politik, og naar der faldt saa mange uvederhæftige Udtalelser fra Medlemmer af dette Ting, skulde dette ikke yderligere fremhæves: Lad dog saadanne Udtalelser ligge saa udvaskede som muligt. Det var da et højest ejendommeligt Argument. Jeg vilde da foretrække at argumentere saaledes — og jeg tror, det er ganske logisk og tillige politisk rigtigere —: Hvis der falder mange uvederhæftige Udtryk her i Salen, og hvis der føres en uvederhæftig Politik, saa lad os dog endelig faa al denne Uvederhæftighed saa stærkt frem i Dagens Lys som vel muligt, for at Vælgerne kan slaa den ned og skabe et Folketing, der fører mere vederhæftig Politik.

Det ærede Medlem talte om, at vi burde staa her som jævne Mænd, der taler jævnt, og railleerede over dem, der havde Lyst til at komme op paa Scenen, op paa Talerstolen. Det forekom mig ogsaa højest besynderligt, at et Medlem, der, jeg vil slet ikke sige, har vist særlig Lyst til at komme op og agere paa Scenen og optræde paa Talerstolen, men som har vist meget betydelige Evner derfor, som er en af Landets populæreste Talere, som har staaet paa Talerstolene Landet over og aldrig er gaaet af Vejen for at komme op paa en Talerstol, men tværtimod, og det takker jeg ham for, er faret Landet rundt Aar efter Aar og har gjort et betydeligt Arbejde, som jeg i højeste Grad paaskønner, nu pludselig bliver bange for at komme op paa Talerstolen. Det ærede Medlem sagde, som sagt, at vi skal op-

træde her som jævne Mænd. Men der er jo ikke det mindste Vælgermøde ude i Kredsene, hvor man ikke taler fra en Talerstol. Ved de Tusinder og atter Tusinder af Vælgermøder, ved hvilke det ærede Medlem er optraadt, er der jo talt fra Talerstol (Afbrudelse). Jo, det er sikkert nok, det ærede Medlem fra Middelfart har talt ved Vælgermøder i Tusindvis. Der er ikke det lille Krostuemøde, ikke et Møde i en Forsamlingsbygning i den fjerneste Del af Landet, hvor man tillader Talere at tale fra deres Plads i Forsamlingen. Det ærede Medlem har sikkert selv mange Gange fra en Talerstol i en Forsamlingsbygning, naar en eller anden har raabt op til ham fra Salen, svaret: Ja hvis den ærede Afbryder har noget paa Hjerte, vil jeg opfordre ham til at komme her op paa Talerstolen. I hvert Fald er det et almindeligt Ønske, at de, der har noget paa Hjerte, møder op paa Talerstolen, saa man kan høre dem. Altsaa det, der er gennemført ved det allerubetydeligste Vælgermøde her i Landet, det skulde Folketinget ikke kunne gennemføre — den Ordning, der ogsaa er den almindelige i alle Verdens Parlamenter.

Jeg er slet ikke bange for, hvad det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) kalder de moralske Argumenter. Det ærede Medlems Partifælle, det ærede Medlem fra Middelfart, mener, at Niveauet i dette Ting i høj Grad trænger til at højnes, at det gælder om at komme bort fra al den Uvederhæftighed, der efter det ærede Medlems Mening er raadende. Jeg skal slet ikke i denne Sammenhæng komme ind paa, om denne Tale er berettiget; men jeg synes slet ikke, man skal være bange for at øge dette Tings Værdighed, højne det parlamentariske Systems Anseelse, gøre det saa anset som muligt i Befolkningen og Pressen. Der tales fra Talerstol i alle Landes Parlamenter; jeg har haft Lejlighed til at overvære nogle Forhandlinger i udenlandske Parlamenter, og jeg har altid syntes, at Forhandlingen der foregik ganske anderledes værdigt, ganske anderledes klart og tydeligt, ganske anderledes hensynsfuldt overfor Pressen og Tilhørerne end her i Salen, hvor vi saa ofte staaer og kigger ned i et Manuskript og hvisker nogle Ord